

[Henning Rasmussen]

hovedet ikke ønsker at tage medansvar for de virkninger, der følger af beskæringerne. Vi har tværtimod set triste eksempler på, at en række ministre klandrer de kommuner, som af økonomiske grunde ikke er i stand til at leve op til de forpligtelser, ministrene mener de har.

Også på det kommunale område bliver vort land skævere, for der er lige sket det, at man har vedtaget at fjerne de direkte statstilskud til daginstitutioner af enhver art, til ungdomsklubber, til skolelægeordninger, til sundhedspleje, til hjemmesygepleje og til store dele af omsorgen for ældre, nemlig statens støtte til de kommunale plejehjem. Det kommer aldrig igen. Og den forhøjelse af bloktilskuddene, der skal modsvare det, kommer aldrig i funktion, for fra samme øjeblik den lovgivning, der vedtages i eftermiddag, træder i kraft, skal efter regeringens tilsagn til det radikale venstre bloktilskuddene afvikles fuldstændig. Derfor har den manøvre, der sker på dette område, først og fremmest til formål at omforme så mange lovpligtige tilskud til kommunale områder som muligt til bloktilskud, som man derefter omgående kan lade forsvinde.

Kommuneskatterne skal sættes op, og så siger man, det er tanken, at statsskatten skal sættes ned, men det, der først og fremmest sker, er jo, at man fjerner en økonomisk byrde fra statens kasse med de mange muligheder for at skaffe sig indtægter og flytter den over på kommunernes kasser med den ene store indtægtsmulighed, der hedder indkomstskatten, og den anden betydelig mindre indtægtsmulighed, der hedder de kommunale ejendomsskatter.

Ydermere har vi fået at vide af indenrigsministeren, at den byrdefordeling, der bliver resultatet af dette mødes beslutninger, står fast; den skal altså ikke ændres med virkning fra 1. januar 1987, når bloktilskuddene skal ændres. Der skal ikke i en årrække ske ændringer i den byrdefordeling, som vedtages i eftermiddag. Det vil sige for det første, at niveauet af de skævheder, der er i byrdefordelingen i dag, og som er stort, vil fortsætte, og for det andet, at de skævheder, som skabes ved, at man har fjernet de statslige tilskud til en række kommunale opgaver og erstattet dem med bloktilskud som følge af den ændring i byrdefordelingen, der vedtages

om lidt, vil komme oven i de eksisterende skævheder.

Dertil kommer yderligere – og det er måske den alvorligste skævhed af dem alle – at den måde, regeringen skærer i bloktilskuddene på, ikke er til at bære for de økonomisk svage kommuner, men ikke generer de stærkeste kommuner ret meget.

Således vedtages der i folketinget i dag af et flertal en lovgivning, der på to måder ganske klart forøger de skævheder, der er i den eksisterende byrdefordeling, og regeringen har som nævnt sagt, at den ikke har til hensigt at ændre på den byrdefordeling i forbindelse med fjernelsen af bloktilskuddene fra den 1. januar 1987. Derfor er det, der sker i dag på det kommunale område, en tragedie for en række kommuner og vil få ganske alvorlige virkninger for mange mennesker i den store del af landets kommuner, der har svag økonomi, og som har et stort udgifts-pres.

Det er dokumenteret ved svarene på de spørgsmål, vi har fået i udvalget, og det er dokumenteret ved de indlæg, der er kommet her, samt ved betækningsbidraget fra forskellige partier, men alligevel lader man bare, som om der her kun er tale om et mellemværende mellem statens kasse og kommunernes samlede kasse. Det er ikke rigtigt, for kommunerne er kolossalt forskellige, og gennemsnitsberegninger har ingen værdi for de svage kommuner – de er svage, og de bliver i eftermiddag endnu svagere.

Det er ikke noget under, at de kommunale organisationer har sagt: det dér kan vi ikke gå ind for. Det er ikke noget under, at de har sagt, som vi siger det: skævhederne vokser i den kommunale verden ved dette her. Det er heller ikke noget under, at de siger: regeringens forudsætninger for sine beregninger tror vi ikke på; vi tror ikke på, at regeringen er i stand til at skaffe os en indtægtsstigning på 4½ pct., og at vi kan nøjes med en udgiftsstigning på 2 pct. De mener at kunne dokumentere – og jeg synes, deres dokumentation er rigtig – at regeringen henter mindst 1 mia kr. for meget i 1986, også hvis man benytter regeringens egne regnemetoder og tager dem for gode varer for en stund. Det hævder de kommunale organisationer, og det har de ret i. Dermed tvinger regeringen kommunerne til en urealistisk budgettægnning for 1986, idet de siger til dem: regn med en pris- og lønstig-